

מ"ת 3488/04/15 - מדינת ישראל נגד סאמי שלבי

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 3488-04-15 מדינת ישראל נ' שלבי(עציר)
תיק חיצוני: 1315422015

בפני	כב' השופט אביטל חן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	סאמי שלבי (עציר)

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת כלי פריצה, ניסיון לגניבת רכב והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

על פי הנטען בכתב האישום נהג המשיב ביום 25/3/15 בירושלים ברכב מסוג רנו שמספרו 8110472, (להלן: הרנו) כאשר אחר יושב לצידו.

בשעה 19.34 עצר המשיב את הרנו, ניגש לרכב פרטי יונדאי שמספרו 5987712 (להלן: היונדאי), פתח את דלת היונדאי בדרך הידועה לו, התישב במושב הנהג, ופירק את קופסת הנתיכים ברכב מתוך כוונה לנטרל את הקודן ולגנוב את הרכב.

בשלב זה החלו אורות היונדאי להבהב והמשיב חזר לרכבו, הפעם למושב הנוסע, ונסע מן המקום.

בשעה 19.55 הגיעה ניידת משטרה לרכב הרנו שהיה בעצירה. המשיב נמצא אותה עת לבדו ברכב וישוב בכסא הנהג. השוטרים ביקשו לעצור את המשיב אשר השתולל והתנגד למעצר.

ברכב הרנו נמצאו מחשב בצבע צהוב מוסתר תחת כסא הנהג, כפפות, שני טלפונים סלולאריים, פלייר ומברג.

בהמשך בתחנת המשטרה החל המשיב פוגע בעצמו, ואף חבט את ראשו בריצפה.

המבקשת טוענת כי הראיות הקימות בתיק עולות כדי ראיות לכאורה, וכן כי מסוכנותו של המשיב, אינה ניתנת לאיון באמצעות חלופת מעצר, במיוחד נוכח עברו הפלילי והמאסרים המותנים הרובצים לפיתחו.

ב"כ המשיב טוען כי חומר הראיות הקיים אינו קושר את מרשו לארוע המתואר בכתב האישום, מוסיף כי הראיות הקימות הינן נסיבתיות ואין מוליכות למסקנה אחת ויחידה, ולבסוף טוען כי גם אם העובדות נכונות, הן מקימות לכל היותר עבירה של נסיון פריצה לרכב וככאלה, אינן מקימות מסוכנות המחייבת את מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, ואף לא עד תסקיר מעצר.

עיון בחומר הראיות הקיים בתיק מעלה את העובדות הליכאוריות הבאות:

1. רכב הרנו נצפה על ידי שוטרים עוקבים, ובו שני נוסעים.
2. בשעה 19.34 נעצר רכב הרנו. ממושב הנהג יוצא אדם, אשר זוהה בהמשך כמשיב, ניגש לרכב זר לו - היונדאי, ופותח את דלת הנהג.
3. מיד עם פתיחת דלת היונדאי מתחילים ארבעת אורות האיתות של היונדאי להבהב.
4. המשיב נכנס ליונדאי יושב בכיסא הנהג ומבצע ברכב פעולות כלשהן.
4. בשעה 19.48 עוזב המשיב את היונדאי, שב לרכב הרנו, שהמתין במקום אחר, הפעם למושב הנוסע והרכב נוסע לדרכו.
5. בשעה 19.50 נצפה המשיב כאשר הוא לבדו ברכב הרנו, ובשלב זה נשלח כוח משטרה לעוצרו.
6. המשיב מצולם ע"י אחד השוטרים שעצרו אותו, ומזוהה באמצעות התמונה ע"י שוטר 632 מן הכוח העוקב.
7. בהמשך נלמד כי לרכב היונדאי לא נגרם נזק, וכי המשיב פירק את מיכסה קופסת הנתיכים (הפיוזים), טרם החליט לנטוש את רכב היונדאי.
8. ברכב היונדאי לא נמצאו טביעות אצבע.
9. ברכב הרנו בו נסע המשיב נתפסו מחשב, (שלגביו אין חוות דעת ובית המשפט אינו יודע אם מדובר במחשב המיועד לסייע בגניבת כלי רכב), כפפות, שני טלפונים, מברג וצבת.
10. המשיב התנגד בכוח למעצרו ופגע בעצמו בתחנת המשטרה.
11. המשיב סירב למסור גירסה ולא השיב לשאלות חוקריו בשתי הפעמים בהם נחקר.

מן המקובץ עולה כי קיימות ראיות לכאורה לפיהן המשיב הוא זה שנכנס לרכב היונדאי. המשיב הגיע למקום ביצוע העבירה ברכב הרנו עם אחר, ונתפס ברכב זה דקות ספורות לאחר שנצפה כאשר הוא נכנס לרכב לא לו, מתעסק, עם מה שהסתבר מאוחר יותר כקופסת נתיכים של היונדאי, ונוסע מן המקום.

המשיב תואר כבר במעקב כלבוש ג'ענס וחולצה או ג'קט שחור. בהמשך זוהה אמנם המשיב ע"י תמונה שהועברה לשוטר העוקב דרך הטלפון ולא במסדר זהוי, אך לא מדובר כאמור לעיל בראיה היחידה הקושרת את המשיב לאירוע נשוא כתב האישום, ומישקלו כמו גם אמינותו של זהוי זה תברר, מן הסתם, בתיק העיקרי.

למשיב ניתנה יותר מהזדמנות אחת להסביר את מעשיו ברכב היונדאי ואולם הוא בחר למלא פיו מים. זכותו של המשיב לשותק בחקירה ברורה, ואולם אין בפנינו הסבר כלשהו למעשיו וכוונותיו באירוע נשוא כתב האישום.

יש לקבוע איפא כי קיימות ראיות לכאורה ואשר בהתקיימן יורשע המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

האם תיטכון חלופת מעצר היכולה לאין את מסוכנותו של המשיב?

המקרה שבפנינו מלמד על תיכונן ותיכונם. המשיב נכנס לרכב זר במהירות, ללא מאמץ ומבלי שהוא גורם נזק כלשהו, וניגש הישר לקופסת הנתיכים ברכב. ברכבו נמצאו כלי פריצה וכפפות, ואף מחשב שאין אני יודע כאמור את תפקידו ושימושיו).

המשיב אינו מספק גירסה כלל ביחס לאירוע כולו ואף לא ביחס למימצאים שברכבו.

הרושם העולה מן האירוע הוא שמדובר בגנב מקצועי ובאדם שזהו עיסוקו.

עיון בגליון ההרשעות מלמד כי המשיב הורשע ביום 8/7/13 בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, ונדון ל 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, למאסר מותנה להפעלה, בן 8 חודשים אם יעבור משך 3 שנים עבירת רכוש מסוג פשע, ול 4 חודשים מאסר מותנה, להפעלה, אם יעבור משך אותה תקופה עבירת רכוש מסוג עוון.

המשיב הורשע בשנת 2005 בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבת רכב, הפרעה לשוטר במלוי תפקידו, ונהיגת רכב בהיותו בלתי מורשה לנהוג.

למשיב הרשעות נוספות וישנות יותר בעבירות איומים, תקיפת שוטר וסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה (פעמיים), ובסך הכל ריצה המשיב עד היום 28 חודשי מאסר.

מחד, חומרת העבירה אינה מחייבת להורות על מעצר עד תום ההליכים וניתן היה לשקול הכנת תסקיר ובדיקת חלופה, יתכן גם תוך פיקוח אלקטרוני.

מנגד, ולמרות שמדובר בעבירת רכוש לא מושלמת מלמדות הנסיבות כי מדובר בגנב רכב מקצועי, נתון המתאמת גם מעברו הפלילי, הסמוך והרחוק.

פסקי הדין של השנים האחרונות בבית המשפט העליון מלמדים כי במקרים מתאימים יורה בית המשפט על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו גם בעבירות רכוש, (ראו למשל בש"פ 3453/05 אברג'יל ובש"פ 45/10 מסראווה).

נוכח עברו הפלילי הקרוב של המשיב, והעובדה לפיה לא הסיק מסקנות כלשהן מתקופות המאסר אותן ריצה, כמו גם לא הורתע מתקופת המאסר המותנית התלויה מעל לראשו, אין אני סבור כי חלופת מעצר תאיין את מסוכנותו ולפיכך מורה על מעצרו עד תום ההליכים בעניינו.

ניכתבה ונחתמה היום, י"ח ניסן תשע"ה, 07 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.

ההחלטה תימסר למשיב בבית המשפט ביום 8/4/15 ע"י שופט תורן.